мощитѣ на св. Кирилла тогазь само, когато узнае, че славенытѣ сѫ пріели католическѫтѫ вѣрѫ.

Римскый-тъ прѣстолъ туря прѣнасваніето на мощитѣ св. Кирилла въ славенскѫ земѭ подъ невъзможно условіе — той прѣдлага на славенытѣ религіозно самозаклапіе и политическо само убійство: папата ся обѣщава да устѫпи мощитѣ на св. Кирилла тогазь само, когато славенитѣ ся откажѫтъ отъ св. завѣщанія на свойтъ пьрвоучитель и отъ догматытѣ на сѫ[illegible]тѫ православнѫ вѣрѫ....

Мощитѣ на св. Кирилла сѫ въ Римъ, въ столицѫтѫ на католическый міръ, безъ да може да каже нѣкой до кога щѫтъ тѣ да оставатъ въ тѫзи враждебнѫ на православіето срѣдишѫ! Съ тѫжность, но безъ злобѫ споменувамы ный за туй печално за насъ и въобще за славенскый міръ явеніе; не безъ скърбь, но съ пълно смиреніе очаквамы ный друго, по-добро, и повече достойно мѣсто за св. останкы на св. Кирилла! Въ тѫзи прискърбпа за насъ необходимость да споменувамы Римъ